

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 21.

WE SRZODĘ DNIA 14. MARCA 1798.

Z Londynu d. 23. Lutego.

Dzisiaj oświadczył nasz sekretarz stanu lord Grenville tutejszym zagranicznym posłom w podanej noście co następuje:

” Gdy rząd Angielski dowiedział się o czynionych w porcie Havre de Grace uzbrojeniach, zmierzających do wtargnięcia do Anglii, uznał za potrzebne użyć takowych środków dla obrony swoich krajów i poddanych, iakie mu większość sił jego morskich podaie. Nakazał więc najmocniejszą blokadę portów przy uściu Sekwany w morze (Havre de Grace, Honfleur, Rouen &c.) Blokada ta będzie podług zwyczajów wojny od dawna praktykowanych iak najściśle zachowana i utrzymana. „

Wczoray rozeszła się na giełdzie pogłoska i znalazła u wszystkich wiarę, że Francuzka flotta znajduje się przed Weymur; lecz pokazało się, że to z zachodnich Indyy kupiecka była flotta. Omyłka ta wszczęta się ztąd, że na dawane z wyspy Portland znaki nie odpowiedziały; rozu-

miano, że to nieprzyjacielska musi być flotta: milicya rzuciła się do broni; Xiążę Wallii, który właśnie na swoim wiejskim znajdował się mieszkaniu w Crischil, wyprowadził natychmiast kurjera do króla i Xcia Jorku, iak tylko o tym posłyszał. O godzinie 11 Xzę Jorku, hrabia Spencer, lord Grenville, P. Dundas, P. Pitt, i P. Nepeau mieli się względem odebranych tych depeszy naradzać, gdy właśnie wiadomość nadeszła, że to kupieckie są okręty.

Do wyprawy przeciw Francuzkim i Hollenderskim brzegom 20,000 woyska przeznaczono.

P. Sunberg, który tu w przeszłym miesiącu z depeszami od dworu Duńskiego przybył, we środę pobiegł z pewnymi wiadomościami od tutejszego Duńskiego posła do Danii nazad.

Z Kancellaryi stanu wyszedł do wszystkich rządców hrabstw okolnik, aby natychmiast wyruszyli milicye w pole.

Do rozsianych fałszywych i potwar-

czych wieści należy i ta, że ienicy Francuzcy w Anglii zaprawiony trucizną chleb dostawali i go o ich na to umarło. — Tutejsze pisma mówią, że Francuzki exdyrktor Carnot do Moskwy się udał.

Loadyńska afsekuracyi kompania 10,000 f. szt. na potrzebę kraju podpisała, a robotnicy w Deptford, Wolwick, Chatam, Portsmouth &c. tygodniową offiarowali płacę. Lord Howe offiarowałszy żołądź jenerała marynarki poki tylko wojna trwać będzie. Maytkowie na kupieckich flottach czynią także patryotyczne offiary.

Rybacy w Hull upraszali admiralicyi o konwoy do pewncy wysokości okrętów, które na połow wielorybow wysyłaia. — Admirał Tompson znowu z swą flotą na morze wyszedł.

Magistrat Edimburški dał dla admirała Duncan publiczny obiad; z tey okazji ciągnął lud tego powoz do domu. — Z 6ciu nie dostaiących Hamburgskich poczt jedna tu przybyła, a reszta do Jarmut.

Słychać że wojenne Angielskie okręty odebraty rozkaz łapania wszystkie do Holandyi, Hiszpanii i Francyi, i z tamtąd idące okręty, których ładunek za neutralny nie będzie znalezione.

Obrady Parlamentowe.

Gdy przedwczorem zamieoiła się izba w podatkową komisję, wnosili P. Pitt aby tymczasem do Krolowi Jmć pozwolić 3 mill. f. szt. w bilietach skarbowych wydać. Ma także zamiar proponowania nowej pożyczki; ale chce jeszcze kilka tygodni poczekać, wiele dobrowolne składki uczynią, które może go postawia w stanie, że będzie mógł znaczenie w systemacie skarbu odmiany uczynić. " Duch obywatelski

okazał się we wszystkich klasach ludu, w czynieniu z skwapliwością na obronę kraju i konstytucyi dobrowolnych offiar. Nigdy jeszcze nie okazała się większa gorliwość ludu iak teraz, w przykładaniu się do wielkiego zamiaru. Każdy dzień jest nowym dowodem przychylności ludu, do terażniejszey formy rządu oznaczony; każdy dzień przynosi nowe składki na ulżenie ciężaru narodowego i dla postawienia go w najlepszym stanie obrony. „

Przed niejakim czasem postanowiono na komisji parlamentu, żeby o różnych wydziałach skarbu przyniesiono rapport, i podano sposoby iakie urzędy i wydatki mogą być odcięte i w ogule iakim sposobem możnaby oszczędność zaprowadzić. Rapport ten jest zasadą różnych ważnych rezolucy, które P. Pitt parlamentowi zaczął we śródę proponować. Proponował, żeby niektóre niższe urzędy przy skarbie całkiem zniesione, lub do innych wydziałów przeniesione, albo inaczej urządzone były, tudzież, żeby święta dla officyalistow przy skarbie i cłach zniesione były i żeby urzędnicy obowiązani byli sami osobicie odbywać swoje powinności.

Wczoray cudzoziemcy Poland, Reichard, Giefeler, Sack, &c. wykonali w niższej izbie przysięgę wierności krolowi, dla otrzymania praw obywatelstwa.

P. Johnes okazał w niższej izbie wielkie niebezpieczeństwo dla kraju, iakieby z powodu wielkiej liczby Francuzkich emigrantow, w przypadku nieprzyziacielskiego napadu, wyniknąć mogło. " Wiele z tych ludzi, iak wiem z różnych dowodow, są przeciwni Angielskiemu rządowi, i bardzo mała ich liczba rządzi się maxymalnie honoru i sposobu myślenia starych Frankow.

Słyszałem od niektórych takie rzeczy, że mi aż włosy na głowie stawały. Mówiłem z wyższej i niższej klasy o nich ludźmi, wszyscy się na jedno zgodzili, że bardzo rzecz niebezpieczna cierpieć ich dłużej w Anglii. Jeżeli ministrowie jeszcze o tym nie słyszeli lub nie przedsięwzięli środków, to ja sam przyniosę w tej materii bill. — P. Dundas: "Przy uczynionym wyszukaniu przekonał się rząd, że ich nie tak wielka, jak powiadają, znajdzie się liczba. Ministrowie nie mogą mieć o złemyślnych tylko ogólne wiadomości; ale jeżeli kto szczegółniejsze miał niewierności dowody, jest obowiązkiem jego donieść o nich rządowi; a ten nie omieszkna na ów czas dla zapobieżenia złemu użyć nayprzystoitszych środków. Każdy podejrzany emigrant będzie zawsze stosownie do emigrantow listy, iak się już z wielu cudzoziemcami postąpiło, z kraju wyprowadzony; wszelako niesprawiedliwością by było wszystkich emigrantow wyganiać, i tyle niewinnych osob na niebezpieczeństwo życia wystawiać, krórczy się pod naszą opiekę udali." P. J'haes uspokoił się na to oświadczenie.

P. Baker: „Muszę tu nie które uwagi względem obchodzenia się z Francuzkami ięncami uczynić. Nieprzyjaciel wystawił go iako okrutne i nieludzkie; iednak lord mayor Liwerpołu roztrząsnął stan tamtejszych Franouzkich ięncow i zbił to fałszywe obwinienie. Charakter i honor Anglii wymagają, żeby prawda okazana była; wszędzie się zapewne pokaże, iż rząd nasz łagodniey się i lepiej w terażniejszey wojnie z niewolnikami obchodzi, iak w poprzedzających. Żądam więc aby admiralicya, transportowe i szpitalne urzędy iak naydo-

kładniejsze rapporta o obchodzeniu się z ięncami wojennemi podały. — "Ja popieram to żądanie, rzekł P. Rose, z tym większą ochotą, iż cała Anglia i Europa przekonają się, iak fałszywie nas nieprzyjaciel obwinił i oskarżył. Przydadę ieszcze do tego żądania, żeby także wydatki na utrzymanie i żywność, z porcją dzienną każdego ięncica, dokładnie każdego roku podane były. — P. Dundas: "Rozpuszczona wieść o okrutnym obchodzeniu się z ięncami jest naywiększym fałszem; nie dziwię się tyle, że w Paryżu rozpuszczoną została, ale to mnie dziwi, że Angielskie papiery ją powtórzyły, i charakter ludu Angielskiego cechą nieludzkości naznaczyły. Jeżeli iakie odmiany nastąpiły, to te były iedynie w ujęciu niektórych drobnych rzeczy, ponieważ rząd Francuzki nie dotrzymał słowa, i nieiako odwetem za obeyscie się z Angielskimi ięncami we Francyi. Korrespondencya w tej mierze utrzymywana, naylepiej odkryje publiczności prawdę. — Lord Malden: "Gdy moy regiment w Brystol stał, tyle Francuzcy ięncy chleba mieli, że go żołnierzom odprzedawali."

Generałny mówca proponował bill, przez któryby rządowi Ziednoczonych prowincyy zabronione było ciągnięcie z Anglii pieniędzy, czy sposobem pożyczki, czy też oddaniem dawnych pretensyy. Wszelako ma być na to względ miany, żeby całkowity zakaz wywozu pieniędzy nie był naszemu handlowi szkodliwy.

Z Rasztaft d. 21. Lutego.

Gazeta iedna głosi iako autentyczną od ambasady Pruskiej deputacyi Rzeszy podaną następującą deklaracyą:

"Niżey podpisani Króla Jmć Pruskiego na kongres do zawarcia pokoju z Rze-

szą pełnomocni ministrowie nie wahaia się oświadczyć imieniem swego Monarchy, z okoliczności uczynioney pod dciem 12 przez deputacyą Rzeszy propozycyi, że Król Jmć Pruski, wszelkich używszy usiłowań dla ziednania dla oyczyzny Niemieckiey naykorzystniejszego iak tylko można pokoju, niezego dzisiaj gorliwiey nie żada, iak ukończenia tego pokoju, i rozumi nawet, że pokoy ten nie może być nadto prędko zawarty przez wzgląd, że to jest jedyny sposob uwolnienia nie tylko wielu Niemieckich krajow od ciężarów wojny, któreby ich zupełnie wyniszczyły, ale nadto odwrocenia od całych Niemiec nieszczęśliwych i niewyrachowanych skutkow, któremi są zagrożone, gdyby stan rzeczy dzisiejszy trwał dłużej. Stosownie zatym do tego, iezeli po nastąpioney między deputacyą Rzeszy i legacyą Francuzką dla otrzymania tego pokoju tak pożądanego i tak potrzebnego dla oyczyzny i ludzkości, not zamianie, deputacya przez Cesarza i Rzeszą upoważniona sądziłaby za rzecz potrzebną zezwolić na ustąpienie lewego brzegu Renu, żadanego od Francuzow za zasadę pokoju, niżej podpisani oświadczaia imieniem J. K. Mci iake członka Rzeszy, że dla powszechnego dobra i przywrocecia tak potrzebnego pokoju, zezwala na tę offiarę nie wyłączaiając z tego krajow swoich położonych na lewym brzegu Renu, które opuszczają, chociaż utratę poddanych, którzy tyle dali mu dowodow wierności i przywiązania wiele dla serca iego przynosi boleści, w tym jednak rozumieniu, że pomysłność i dobro mieszkańców zabezpieczone będzie i wynadgodzenie dostateczne i sprawie-

dliwe z tey strony Renu nastąpi. W Rastadt d. 14 lutego 1798.

Podpisano hrabia Goertz, Jacobi,
Klösel, Dohm.

Podług teyże samey gazety hrabia Erbach i P. Ulrich imieniem elektora Kołońskiego wielkiego mistrza orderu Teutonskiego oświadczyli, " że chociaż nie maia prywatnych instrukcyw, względem oświadczenia się w przedmiocie tak wielkiej wagi, rozumieia jednak, że mogą oświadczyć: Iż iezeli los oyczyzny wymaga koniecznie częstkowych od niektórych Rzeszy państw offiar, taż sama oyczyzna państwom, którzy je uczynia, stosowne wynadgodzenie obmyślić powinna.

Z Paryża d. 21, Lutego,

Wczoray wyprawił dyrektoryat do obydwuch rad ciała prawodawczego poselstwo o obięciu na dniu 10 t. m. przez nasze woyska miasta Rzymu. Dyrektoryat mówi w tym poselstwie, iż stosuiać się do 328 artykułu konstytucyi uwiadomia zaraz ciało prawodawcze o pierwszych przedsięwziętych środkach przeciw rządowi Rzymskiemu.

Dalsze urzędowe wiadomości o wniyściu woysk naszych do Rzymu ieszcze nie są oznaymione; tyle tylko wiadomo, że Papież został w Rzymie i ma od naszych woysk przydaną sobie wartę.

Bordas prezydentem rady starszych, a Hardy rady 500 są obrani.

Od ogłoszenia Lyonu w stanie oblężenia arestowano tam przeszło 1500 osob.

Bankierowie Lachei Chaumond, są z rozkazu dyrektoryatu arestowani, reie-

stra i papieryach zapieczerowano. Mówią, że należą do sprawy Portugalskiego posła d'Aranjo, który jeszcze zawsze w Templu siedzi.

Wczoray pokazali się reprezentanci ludu pierwszy raz w nowym ubiorze.

W tym tygodniu szukano znowu nie spodzianie w niektórych magazynach Angielskich towarow.

Buonaparte nie powrócił tu jeszcze nazad, iak już słycać było

Od dyrektoryatu wyszedł już przepis iakim sposobem święto samowładności ludu zawsze dnia 20 ventos obchodzone będzie. Przy obchodzeniu tego święta, będzie odezwa dyrektoryatu względem pierwiastkowych zgromadzeń czytana, w której lud zachęcany będzie do czynienia patriotycznego wyboru.

Jenerał Augereau prosto na Dizon pojechał do Perpignan, nie będąc wcale w Paryżu.

Rada starszych potwierdziła rezolucyą rady 500, przez którą przeznaczone dla obrońców oyczyzny 1000 mill. liw. na dożywotnie dochody podzieliła.

Mungo Park agent towarzystwa Afrykańskiego, które ma za cel nabycie potrzebnych wiadomości o wewnątrz Afryki, przybył nie dawno do Londynu, i dla zaspokoienia ciekawości publikum wydał zbior swego dziennika, za którym wyjdzie obszernie dzieło, zamykające w sobie wszystkie szczeguły jego podróży. — P. Park, iak mówią, potwierdza ze wszystkim rapporta maiora Houghton o ludności i obszerności, nowo odkrytego miasta Houfsa, na brzegu wielkiej rzeki, nie daleko Tumpuctoo położonego. — "Mieszkańcy miasta Houfsa, dwa razy tak wielkie-

go i tak ludnego iak London, (2 mill. mieszkańców rachując) okazują wielki gust do rękodziel Europejskich, które im P. Park okazał: płutno, wełniane materye, manszester &c. wielkiby tam znalazły odbył. Ztamtąd możnaby brać proszek złoty i wszystkie drogie metale, w które okolice Houfsa obfitują, oprócz innych płodow, któreby się stać mogły bardzo interesującymi.. ,,

Z Frankfurtu d. 23. Lutego.

Ostatnie spisanie ludności rzeczyspolitey Batawskiej w roku 1797 uczynione okazuje iey ludność 1,880,563 mieszkańców, z których 825,996 mieszka w Hollandyi, 210,000 w Hollenderskiej Brabancyi, 217,828 w Geldryi, 161,513 w Fryzyi, 135,060 w Oweryselle 116912 w prowincyi Groningen &c.

Liczbę mieszkańców przez ostatni podział Polski od Rosyi zajętych rachując do 5,400,000 cała więc ludność Rosyi wynosi dzisiay 30,000,000 dusz z których więcej niż połowa mieszka w Europie.

Austria przez nabycie nowych Prowincyi w Polsce i we Włoszech powiększyła ludność swoją 3,000,000 mieszkańców; ale utraciła blisko 4,000,000 mieszkańców w Belgium, we Włoszech i Szwabii, różnica ta wreszcie dobrze jest nadgrodzoną przez nowe nabycia.

Co się tyczy Francyi, zdaie się iż przed rewolucyą nie miano akuratnych rachunkow ludności; w roku 1788 liczone do 25 albo 26 mill, gdy tymczasem podług przyłączonych rachunkow do ostatniej ustawy względem podatkovania ludność 84 dawnych departamentow (Korsykę liczone tam za dwa departamenta i 230,530 mieszkańców) wynosiła w roku 1797 po-

mimo poniesionych utrat przez emigracyą, domową i zagraniczną wojnę, Lyonskie i Wandeyskie mordy, zaboystwa trybunałów rewolucyynnych, samoboystwa i wczesne śmierci, przez które poginęły w więzieniach niezliczone terrorizmu ofiary, 27,859,660 Trzydzieści nowych departamentów (to jest Awenionski, hrabstwa Nicei, Porentrui, Sabaudyi i 9 departamentów Belgickich licząc w to Leodjum i Luxemburg) zawierają w sobie podług tychże samych rachunków ludności 3,705,977 mieszkańców. Cała więc ludność dawnych i nowych departamentów wynosiła w roku 1797. 31,565,637 mieszkańców. Do tej ogromney ludności dodać potrzeba imo. ludność 3 nowych departamentów, które ustanowione być mają na lewankich wyspach; zdo ludność Kolonii Francuzkich w obydwóch Indiach, zto ludność tych krajów, które rzeczpospolita Francuzka bez wątpienia jeszcze nabędzie w trzech częściach świata przy zawarciu tych traktatów pokoju lub przyjaźni, które iey jeszcze do zrobienia pozostają. Podług aktualnego stanu negocyacyi można liczyć więcej jak 1,500,000 ludności mieszkańców tych krajów, w samey tylko Europie, o których mawiają, że przyłączone będą do rzeczpospolitey Francuzkiej, co powiększy iey ludność do 33 mill. nie licząc w to ludności państw rzeczywolitey w obydwóch Indiach. Jeżeli do tego przydamy, że Francya przez swoje przymierza rozrządza całemi siłami wielu swoich sprzymierzeńców jako to: Hiszpanii, Sardynii, rzeczywolitych, Batawskiej, Cysalpińskiej, Liguryyskiej &c. zobaczymy, że ta potężna rzeczpospolita ma pod swoim zarządzeniem trzecią część sił

całej Europy, i że przez swoy wpływ i topograficzne położenie, cztery wielkie mocarstwa północy i wschodu część jedna z dwóch ionych trzecich części sił Europy, jest istotnie neutralną, albo stać się może aliantką Francyi. Spodziewaćby się więc potrzeba, że ta rzeczpospolita nie użycie na potym sił swoich i wpływu tylko dla ustanowienia powszechnego pokoju, pokoju wieczystego, tej słodkiej chimery, do której od tak dawnego czasu ludzkość i filozofia wzdychają.

Z Frankfurta d. 23 Lutego.

Papiery Angielskie donoszą o wzrastającej coraz bardziej rewolucyi w Chinach; ale żadnych nieprzytaczają szczegółów. Ostatnie z Konstantynopola listy mówią że zamieszanie w Persyi ciągle trwa. Baba Khan siostrzeniec rzerzanca Uzurpatora bez przeszkody miejsce swego wujka objął w prowincyach, które mu podlegały; otrzymał nawet poddanie się Shadi rządcy Tauris; ale nie jest tylko północney Persyi panem; południowe zaś prowincye są zajęte od różnych stronników złożonego xcia. W Kandatar i w prowincyach na prawey stronie Indus leżących, a teraz od Persyi oderwanych, Zemaun Shak ciągle uzbrowiania czyni i gotuje się do napadnienia Indostanu, a podług gazet Londyńskich pod dałem 9 biega pogłoska, że Tatarowie z swej strony w północne prowincye Indii wtargnęli. Dodają też pisma, że niemożna i szcze być pewnym względem zamiarów Tippoo, który ciągle rekrutuje wojska, a nader wszystko jazdę. Dowiedzieliśmy się o zaszczytnej śmierci Nababa Oude jednego z Nababów dla kompanii Indyjskiej najebezpieczniejszych. Taki jest zbior wiadomości bieżących po Londynie i Kon-

stantynopólu względem dzisiejszego położenia Azji południowej.

W Turcyi Azyatyckiej od grudnia wszystko jest w poruszeniu, dla rekrutowania armii, która ma walczyć przeciw śmiałym przedsięwzięciom Pasman Oglu i policzywszy liczbę Azyatyckich woysk, które już na końcu stycznia przybyły do Konstantynopola, armią Seraskiera Huszen bąszy rachują więcey iak na 200,000 ludzi. Pasman Oglu w czasie tym znajdował się nie daleko Adryanopóla, a jego armia zajmowała w okolicach Philopoli oszańcowany oboz, który był miejscem zgromadzenia się wszystkich jego partyz Macedonii i Albanii Baszow.

Ciągle zapewniają, o wybuchtey rewolucyi w Kandyi i wielu wyspach Greckich na Archipelagu, nie donosząc wszelako żadnych o tym pewnych szczegółów.

Z Bruxeli d. 19. Lutego.

W piątek w wieczor jenerał Buonaparte, w towarzystwie jenerała Clarck i w dwóch innych officyerow niespodziewanie przybył do tego miasta, i wysiadł do Oberży Angielskiej. Tegoż samego wieczora udał się na teatę, nie będąc z początku poznany; ale jeden woyskowy dostrzegłszy go, zaraz bohater Włoski iednomyslnemi pochwały wszystkich przytonnych okryty został. Muncypalność przydała mu honorową wartę. Buonaparte w sobotę zrana odjechał, puściwszy się przez Namur do Giwet, zkąd udać się ma do Rasztadt. Przed przybyciem tu swoim obejrzał położenie prawego skrzydła armii Angielskiej na brzegach bywszey nadmorskiej Flandryi, tudzież porty, Dunkierkę, Nieuport i Ostendę, zkąd przez Brug, Gandawią i S. Mikołaja udał się ku Antwerpii. Wszystkie statki należące do armatorów. udadzą się z

Ostendy do Dunkierki, gdzie będą uzbroione dla dopomożenia wyprawy przeciw Anglii. W Ostendzie budują także na wzor Szwedzki wiele armatnych szalup. W Dunkierce będzie postawiony telegraf dla korespondowania z telegrafem w Lill.

Od d. 15. t. m. przechodzi tu ieszcze wiele woyska z Courtray, Ipres i innych miast dawney Flandryi idącego na brzegi Renu. Dowiadujemy się także że z Luxemburga, Metz i Tyonwill często artyllerya udając się ku Moguncyi idzie.

Obywatel Mallarmé kommissarz władzy wykonawczey wezwany jest przez dyrektoryat do Paryża. Mniemają, że na niego padł wybor na ambasadora do Konstantynopola.

Z Hagi d. 24 Lutego

Dyrektoryat mianował obywatela Pierre ministrem zagranicznych związków, ponieważ obywatel Ondatie, którego na ten urząd przeznaczono, wołał sekretaryą w tym wydziale przyjąć, iak urząd ministra.

Nowa administracya prowincyi Hollandyi urzędza teraz wszystko, co tylko do iey wydziału należy na sposób terażniejszego rzeczy porządku. Mianowała już przy kazdey muncypalności swoich agentow. Wszystkim administracyom bywszych prowincyy zalecono, aby na wakujące urzędy mieli szczegulniejszy wzgląd na Batawow, którzy w rewolucyi 1787 naywięcey ucierpieli lub z krau byli przymuszeni uchodzić.

We wtorek dekretowało konstytucyjne zgromadzenie, że wydział zachodnich Indyy i brzegow Gwinei dla złe utrzymywanych interessow, i iako zbyt wiele kosztujący rozwiązany jest, a na iego miejsce będzie kommissya posraednicza w

Amsterdamie 7 członków pod iednym zawsze prezydentem ustanowiona. Będą ce na żołdzie naszym Francuzkie woyska idą do Angielskiej armii, a na ich miejsce przychodzą inne od armii Renu.

Dyrektoryat nasz będzie się starał, żeby wielu wygnańcom, za edyktem Nantu, którzy unas osiedli, wyrobić powrocie dobre nazad, które ich przodkowie we Francji posiadali.

Wszystkie tak nazwane Oranii towarzystwa i kluby, któreby się wolności przeciwili, są iak naysurowicy zakazane.

Wolna rzeczpospolita Bazylei doniosła naszemu zgromadzeniu konstytucyjnemu, że się za wolną ogłosiła i osobny wydział do utrzymywania zagranicznych interesów postanowiła.

Z Rasztaht d. 23. Lutego.

Wczoraj pełnomocny minister Cesarzki oddał ministrowi dyrektoryalnemu Mogunckiemu ostatnią notę pełnomocników Francuzkich pod dniem 20 t. m. Dziś deputacya Rzeszy odprawiła 27 sesyą dla rozważania tej noty. Ministrowie oświadczyli, że nie mogą jeszcze głosować względem przedmiotu tak wielkiej wagi. Postanowili tym czasem uzielić wzywł rzezzoney noty powszechnemu sey mowi Rzeszy i donieść mu o deklaracyach prywatnych ministrow państw Rzeszy, którzy do deputacyi nie należą.

Z Bazylei d. 20. Lutego.

Obywatel Mengaud żąda, iak mowią od kantonu Berneńskiego: 1 żeby terazniejszy rząd był rozwiązany; 2 żeby zgromadzenie reprezentacyjne całego kantonu zwołane było; 3 żeby amnestya ogólna ogłoszona była; 4 żeby mieszkańcom Arau krzywda wyadgradzona była. Depute-

wani Berneńscy posłali kuryera z propozycyami temi do swych kommitentów. Mowią, że emigranci z Arau przytomni są negocyacyom.

Gdy jenerał Brune miał d. 10 t. m. nad dywizyą Malseny rewia, która jest pod jego kommendą, doniosł, że nadeszła konstytucya dla całej Szwajcaryi i oświadczył, że przygotowania wojenne Francji do tego iedynie dążą, aby ona przyjęta została. Rząd Berneński tegoż samego dnia zakazał cyrkulacyą planu teyże konstytucyi, którą w Bazylei i innych kantonach rozrzucano. Tenże rząd zakazał klubow i innych zgromadzeń, na których się politycznymi interesami zatrudniono, iako też wszelkiego kupienia się, mow &c. któreby do nieposłuszeństwa mieszkańców zmierzwały.

Rheinthal, który od roku 1490 pod posłuszeństwem różnych kantonow został, zrobił także rewolucyą, i chce się niepodległym ogłosić.

Obywatel Mengaud dla zbicia rozpuszczonych przez nieprzyjaciół Francji wieści, oświadczył kantonowi Lucern, że dyrektoryat, nigdy nie myślał po nieprzyjacielsku przeciw Szwajcaryi postępować, że przygotowania wojenne, nie miały innego zamiaru, iak wniwecz obrócić usiłowania kantonu Berneńskiego i Fryburskiego przeciw kraiu Wodow.

Z Wenecyi d. 9. Lutego.

Bankocetle Wiedeńskie wprowadzone tu są w cyrkulacyą do pewney liczby millionow: 5 liwrow Weneckich rachowane są na ieden ryński. Gwardyą narodową tak w Wenecyi, iako też w innych stałej ziemi miastach rozpuszczono. Noszenie broni całkiem jest zabronione wyiawszy przypadek podróży.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W E S R Z O D Ą D N I A 14. M A R C A 1798.

Z Rzymu d. 20. Lutego.

Oto są ważniejsze zdarzenia po wniy-
 ściu Francuzow do tuteyszey stolicy. Po
 obięciu zamku S. Anioła, uwolnili zaraz
 Francuzi wszystkich więźniow stanu.
 Wszystkie ulice, place i wzgorki dla za-
 chowania komunikacyi, armatami karta-
 czami ładownemi osadzili i artylerystow z
 rozpalonemi luntami postawiali. Korpus
 greńadyerow pilnie wszystkich przystę-
 pow do Lateran, gdzie się Oyciec S. znaj-
 duje. Wielka liczba uszłych Rzymian jest
 nazad wezwana, i jeżeli się w 8 dniach nie
 wrócą dołbra ich będą skonfiskowane.... O-
 procz rekwizycyi koni, nakazano wszelką
 broń ogniową pod karą śmierci oddać,
 i kto utaioną broń odkryje, 200 szkodow
 nadgrody dostanie. Żydzi i wielka liczba
 Rzymian noszą trzech kolorowe kokardy.

Jenerał Berthier wydał już kilka o-
 dezw. Między innym nakazał, że używa-
 ne dotąd dla winnych schronienie się w ko-
 ściotach i w jurysdykcyach postow od d.
 16 lutego ustaie. Wszystkim Francuzkim
 emigrantom nakazano we 24 godzina opu-

ścić grunt rzeczypospolitey Rzymskiej, i
 na zawsze wypędzono ich z państw ko-
 ścielnych, a mianowicie kardynała Maury.
 Dobra ich ruchome i nieruchome będą za-
 brane i na użytek rzeczypospolitey Fran-
 cuzkiej sprzedane. Xięza wyptowadzeni
 Francuzcy mogą się jednak spokojnie zo-
 stać. Rzeczpospolita Francuzka dla zapo-
 bieżenia zniszczeniu z wielkiej masy cyrku-
 lujących papierow pochodzącego, umy-
 śliła przedać część dobr Papieżkich. Wy-
 znaczona na ten koniec kommissya ma w
 3 dniach ułożyć projekt do sprzedania ta-
 kowych dobr. Zagraniczni ministrowie są
 proszeni podania listy wszystkich w służ-
 bie u siebie mających cudzoziemcow. Z
 resztą kommitteruiący jenerał przyrzekł
 wszelkie uszanowanie dla obrządkow religii
 i najostrzeysze do swoich woysk wydał w
 tej mierze rozkazy. Nakazał obywatelo-
 wi Lautere od artylieryi, żeby wszystkich
 aresztował, którzyby się w kościele Sgo
 Piotra nieprzyzwoicie sprawowali. Przy-
 tym kazał jednego kapucyna do więzienia
 wsadzić, który w kazaniu namawiał lud,

żeby się do broni przeciw Francuzom porwał.

Wnuk Oycy S. ma domową wartę. Sekretarz stanu Doria, audytor wojskowy Rufini, adiutant Piccirilli i sędzia Paradisi są aresztowani.

Dnia 15go po odprawionym solennym nabożeństwie, iako w dzień rocznicy obięcia stolicy S. przez Jego Świętobliwość Piusa VI., zgromadzili się kardynałowie na pokojach Watykanu, i całkiem zrzekli się świeckiej samowładności i formalny w tej mierze instrument podpisali. Oyciec S. okazał w tym nadzwyczajnym i smutnym zdarzeniu niewzruszoną śmiałość i spokojność duszy. Moc ducha i wymowy z iaką na niemilą propozycją generała Berthier, żeby się dobrowolnie zrzekł rządu, odpowiedział, będzie zawsze podziwieniem w rocznikach historyi. — Tego samego dnia zgromadziło się niezmiernie wiele ludu na placu Boaria. Czytano mu manifest, w którym najprzód oświadczone, że lud nie należał do zbrodni, ani popełnionego zaboystwa w osobie generała Duphot i owszem brzydzi się tym czynem; powtore że wszelką polityczną, ekonomiczną i cywilną władzę dawnego rządu znosi; że się wolnym ogłasza, i prawdziwą swoją władzę w wybranych przez siebie reprezentantach wprawodawczej i wykonawczej chce wykonywać władzy. Potrzebie religia będzie wione miała uszanowanie, i władza duchowna Papieża w niczym nie naruszona. Reprezentanci ludu obmyślą dla Oycy Świętego stosowne do jego godności utrzymanie gwardyą dla jego osoby wyznaczą. Rząd będzie tym czasem na siedem wydziałów podzielony, które się politycznymi i eko-

nomicznymi interesami zatrudnią. Prefekci, którzy na czele tych wydziałów będą stanowią radę. Każdy wydział będzie się z kilkunastu członków składał. Po przeczytaniu tej deklaracyi, postanowiono deputacyą z 8 członków do kommanderującego Francuzkiego generała wystać, z prośbą o przyjaźń i protekcyą Francuzkiego narodu. — Generał Berthier dał im z kapitolucom następującą odpowiedź: "Gdy lud Rzymski wykrzyknął swoją niepodległość, dawny Rzymski rząd zechce zaprowadzić i rzeczpospolitą Rzymską się postanowił, wstępuje w niezaprzeczone swoje prawa samowładności... Kommanderujący generał Francuzką armią we Włoszech oświadcza imiennie rzeczpospolitey Francuzki dy, niepodległość Rzymskiej i szeregulniejszą opiekę armii Francuzki dy przyrzeka... Kommanderujący generał wszystkie poczyni rozporządzenia dla zapewnienia niepodległości ludu Rzymskiego, żeby rząd jego dobrze był urządzony i nowe ustawy na wolności i równości zasadzone były. Dołoży przytym wszelkiego starania, żeby lud Rzymski był szczęśliwym. "Generał Cerwoni odebrał rozkaz udania się natychmiast na ratusz dla urządzenia tym czasowego rządu. — Rzeczpospolita Rzymska została d 15 lutego 1798 na placu Boaria wykrzykniona, prośba w tej mierze do generała kommanderującego Berthier od wielu obywateli podpisana, i na kapitolucom od tegoż generała imieniem rzeczpospolitey Francuzkiej potwierdzona. Na trzech miejscach zasadzono zaraz drzewa wolności, i tytuły zniesione.

Dwor Neapolitański na zaszczyt odmianny w Rzymie i na odezwę Rzymian nie może obowiązywać okiem patrzeć, gdyż zda-

ie się, że Francya ma zamiar w obce się interesu mięszać. Jakoż mówią o pewnych propozycjach, które jenerał Berthier nie spodziewanie dworowi temu miał czytać. — Jenerał Dombrowski odebrał rozkaz od dyrektoryatu Cysalpińskiego opanowania rzeczpospolitey St. Marino. Ta wystała deputowanego Antonio Onofrio do jenerała Berthier o pośrednictwo do Rzymu. — Po Medyolanie biegaia listy z Paryża, w których zapewniają z pewnych źródeł, iż rzeczpospolita Cysalpińska wkrótce się znacznie powiększy, dostanie jeden port i mocarstwem morskim się stanie.

Z Frankfurtu d. 24. Lutego.

Z Medyolanu donoszą jeszcze pod d. 13 t. m. co następuje:

“Rozumią tu że interesa Rzymu, chociaż po obięciu już tego miasta zgodnym sposobem załatwione będą: Papież ustąpi marchii Ankońskiej i Xstwa Urbino, z których się Ankońska rzeczpospolita składać będzie, a za stratę jenerała Duphot zapłaci Francyi znaczną sumę. Wieść ta ma się na dwóch tajemnych artykułach traktatu pokoju w Campo Formido zawartego gruntować: pierwszey iż rzeczpospolita Cysalpińska nie może swych granic bardziej rozszerzać; drugi, iż po śmierci terazniejszego Papieża będzie iany obrany, i tych samych prerogatyw używać będzie. Jenerał Berthier ukończy cały ten układ w Rzymie.”

DONIESIENIA.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie zachodniej galicyi oznaymiają niniejszym edktem Jmć. P. Piotrowi Czerwińskiemu, że Jmć. P. Walenty Charzewski w dobrach Gliniki w cyrcule Rzeszowskim mieszkający u tychże sądów Krakowskich o ogólną sumę 1652. zł: p. gro. 21. wydatków, za umowę dzierżawy dobr. Grzybowa, przeciw niemu notę podał, i pomocy sądowej ile sprawiedliwość dozwala, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie P. Czerwiński zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach znajduje się, temu jako obżałowanemu tutejszego patrona P. Ignacego Miłkowskiego, z jego szkoda i jego kosztem kuratorem postanowili, z którym proces podług przepisanego dla C. K. państw dziedzicznych, sądownictwa rozpoczęty i ukończony zostanie; przeto on niniejszym edyktem tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest w przeciągu 90. dni sam się stawił, albo jeżeli izkie ma prawa swego obrony, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do poparcia sprawy tej za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż przeciwnym przypadku, niepomyślne wypadki z zaniedbania wypaść mogące, sobie samemu przypisać będzie winien. Tak bowiem prawa dla C. K. państw dziedzicznych przepisane stanowią.

Z Rady C. K. sądów szl: Krak: zachod: Galicyi dnia 7. lutego 1798. r.

Pod niebytności JW. Prezesa.

Piekarski m.p.

Darowski m.p.

W. Rozkoschny m.p.

Imieniem C. K. sądów szlacheckich Krakowa: zachodniej Galicyi oznaymia się niniejszym edyktem JP. Xaweremu Bratkowskiemu: że wyszła już z małżeństwa Panny Anna i Helena Bratkowskie, jako i Magdalena Paprocka w przytomności męża swego JPana Andrzeja Paprockiego czyniąc, przez plenipotentia swego adwokata Męciszewskiego, u tychże sądów Krakowsk; (ażeby prawa swego mniemanego do sumy 80,000 zło. pol. prawnie poszukiwał; albo inaczej wieczne temu milczenie nakazane było) przeciw niemu notę podały i pomoc sądową ile sprawiedliwość wymaga dopraszały się

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości jego mieszkania, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, temuż Pu. Xaweremu Bratkowskiemu tutejszego patrona P. Dominika Głogowskiego z jego szkoda i jego kosztem, kuratorem postanowili, z którym proces podług C. K. ordynacyi sądowej przedsięwzięty i ukończony zostanie; przeto on niniejszym edyktem tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest: w przeciągu 90 dni sam się stawił, albo

jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te kuratorowi wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisow tych szkodkow prawa używał, które do poparcia swej sprawy za najsukuteczniejsze osadzi; ile że w przeciwnym przypadku, niepomyślności z zwłoki i zaniedbania wyniknąć mogące, sobie samemu przypisać winien będzie. Tak bowiem prawa C. K. stanowią.

Z Rady C. K. sądow szlachech: Krakowa; zachod: Galicyi.
Dnia 3 Stycznia 1798-

*Auersperg.
Picharski.*

J. N. a Kronenfels.

Nowy tu przybyły medycyny doktor i okulista Bernard Ezechiel Bobek, poleca się przez swoje zręczność i pilność wlezeniu chorych; podchlebia sobie oraz iż tym bardziej zasłuży sobie na taskawę względy im więcej starania przykładać będzie, ażeby przez swoje od wielu lat wydoskonalone doświadczenia i praktyki w swojej lekarskiej sztuce nawet wschodniej Galicyi już dowiedzione nie tylko przy wewnętrznych kuracjach, ale też przez zręczne postępowania sobie około powierzchownych ciałka defektow okazać to wistocie mógł; osobliwiy zaś przez swoje operacyą katarakty czyli zdeymowania łuski i czyszczenie oczow, pragnie tu rozszerzyć umrejtność, i tym końcem pokłada ufność, iż nie tylko z strony wysokiego stanu szlacheckiego ale też oraz i u przeznacney Publiczności zasłuży sobie na pochwały i względy.

Powinność, ażeby podług sił swoich kuracyą bliźnich mógł powiększyć, wkłada na mego obywatel, dla ubóstwa chorego każdego czasu dawać wolny przystęp i bezpłatną pomoc tymże chętnie okazywać.

Mieszkanie iego jest na szewskiej ulicy w kamienicy pod nrem. 331. na pierwszym piętrze.

Na żądanie K. rządu namiestniczego węgier, donosi się powszechnie, że się chirurg imieniem Józef Czerniczki, który już na siódmy rok z miasta stołecznego węgierskiego Budy oddalił się, a którego miysce terazniejszego bawienia wiadome nie jest, względem na niego przypadły sukcesyi w przysięgu sześciu miesięcy w magistracie miasta Budy zgłosić ma. W Krakowie dnia 10 lutego 1798.

Z C. K. pełnomocney zadworney kommissyi Galicyi zachodniej.
Jan Pinkas.

Nomine Casareo Regii magistratus urbis metropolis Cracoviæ regni Galicie occidentalis Genoroso Domino Dominico Borek juravicto medio presentis edicti hisce insinuat, quod nimirum successores olim Adami Czerminski jurevicentes ad magistratum huncce Cracoviensem adversus eum in causis suis puncto asumenda judicialis æstimationis lapidea ipsius sub Nro: 441 situata, processus obnoxie libellum porrexerint, iudicijque opem quoad id justitia exigit imploraverint.

Cum autem magistratus hisce ob ignotum ejns habitacionis locum, vel planæ a Cef. Regiis hæreditariis terris absentiam ipsi qua absentii hic loci degentem advocatum Dominum Antonium Kłofowski obveniando ipsius periculo, & impendio qua curatorem constituerit, quo cum etiam lis contestata inconformitate præscripti pro Cef. Regiis hæreditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse hisce finem in eum admonetur, ut tempore adhuc opportuno i. junii a. c. hora 10 matutina ut pote die expediendo eatenus detaxacionis ipse compareat, vel curatori dato, si que forte haberet, juris sui adminicula tempestate transmittat, vel denique alium quem piam mandatarium constituat, foreque huic denominat & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad ipsius defensionem maxime efficacia esse judicaverit ut pote, quod secus adversa fors cunctacionis sue sequelæ sibi met ipsi sint imputandæ. Ita enim santiant præscriptæ pro Cef. Regiis hæreditariis terris leges.

Ex Consilio Cef. Reii Magistratus urbis metris Cracoviæ die 28. mensis Februarii Anno 1798.

*J. Gellinek.
Joannes Catozeński.
Josephus Wytyszkiewicz.
Adalbertus Tufsek.
Andreas Stanowski.*

V. Lichocki.

affix: die 12 mense Martio anno 1798.

J. C. K. Apostoŝ: Mość rzezyła podług nadwornego dekretu ddo 11 januarii r. b. woytowi z Palikowa w cyrkule Lubelskim, imieniem Pawłowi Woźniakowi, w nadgrode okazaney gorliwości swej przy schwytniaku dezertera iednego, z względu oraz na otrzymane szranienie przy tey okazji pro. wiazj rocznie 30 zł: ryńskich naytaskawiey wyznaczyć.